

Lyrikk

En Lyrisk stafett

I denne lyriske stafetten vil vi at kolleger skal dele stemninger, tanker og assosiasjoner rundt et dikt som har betydd noe for dem, enten i arbeidet eller i livet ellers. Den som skriver får i oppdrag å utfordre en etterfølger. Slik kan mange kolleger få anledning til å ytre seg i lyrikkspalten. Velkommen og lykke til!

Tove Rutle – lagleder

De som har løpt stafett kjenner regelen om at hvis ikke den du veksler med er på vekslingspunktet når du kommer... enten litt senere enn forventet, eller kanskje litt før...

Da må stafettløperen ta neste etappe også! Kanskje kan man da tenke at når du trodde du hadde brukt alle kreftene i sluttspurten, så hadde du bare brukt halvparten av de kreftene du har!

Prøv det den som vil.

Deltakeren som ble utfordret i vårt forrige nummer, har vi dessverre ikke fått kontakt med. Derfor er det lagleder som denne gangen tar stafettpinnen. Det gjør jeg med glede, og jeg kommer med «Rapport fra grasrota». Fordi jeg synes vi ser konturene av denne «historien» i allmennpraksis også. Det er etter hvert mange unge dynamiske allmennpraktikere som er villige til å strekke seg langt i håp om å hjelpe, trøste og lindre.

Rapport fra grasrota

Jeg er en liten maur.

Det stilnes over stiene

og storkvelden tar til å skumre i skogen.

Alle vettuge gamle skogsmaurer

er for lengst vel i hus

med barnåla si — men jeg

kravler i skymmingen med griperne klare

oppover et svaiende hveingras-strå.

Skulle jo vært fint

å komme trekkende heim til tua

med ei stjerne...

Hans Børli

Jeg utfordrer Bente Aschim, fastlege i Oslo!

Tove Rutle